

[Jens Thomsen.]

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram var meget ivrig for at forsvare de Resultater, han havde opnaaet for Landbruget. Jeg saa et Interview i Pressen, hvor det ærede Medlem var gaaet saa vidt, at han gav det Udseende af, at han havde været med ved Handelsaftalerne med Tyskland. Der var nogle af hans Folk fra hans egen Egn, der viste mig disse Udtalelser, og jeg sagde saa til dem: Prøv at spørge Jørgen Gram, om han i Virkeligheden har været med ved Handelsforhandlingerne. Det blev nemlig fremstillet saadan for at give hans Ord særlig Vægt, og naar Folk bruger den Slags Fremgangsmaader, saa skal jeg skænke dem det.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Hvis Landbrugets Priser laa fast og ikke kunde ændres, vilde det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen saa virkelig benægte, at saa maatte det, han stillede imod, Ligelighed og Retfærdighed imellem Erhvervene, hvad det ærede Medlem nu kalder det, naas gennem Nedsættelse af Udgifter til andre Varer og for Tjenester? Det kan det ærede Medlem slet ikke bestride. Da Forholdet nu laa saaledes, som det her ofte er skildret, er der intet Grundlag fra det ærede Medlems Side for den Kritik, han har rettet imod Regeringen.

Endelig konstaterer jeg, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i sin stærke Iver for at rette Angreb mod Landets Regering og de Myndigheder, som skal føre Forhandlingerne, ikke undser sig for at bruge strengt fortrolige Oplysninger, som han ingen Ret har til at bruge her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Kærnen i denne Sag er, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fremstiller det, som om der fra Landbrugets Side først efter Episoden med Handelsaftalen rejstes Krav om en Prisforhøjelse for de danske Produkter. Dette er saa fuldstændig hen i Vejret, som det overhovedet kan være. Det ærede Medlem burde være saa oplyst, naar han vil sidde i denne Rigsdag, at han vidste, at alle de, der er Formænd for de forskellige ministerielle Eksportudvalg, er dem, der har med Prisaftalerne at gøre, og ingen andre.

For at konstatere, at det ikke er for ganske nylig, man fra dansk Side satte sig i

Bevægelse for stadig at holde Priserne saa højt som muligt, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at citere fra et Referat af 24. Februar, hvor netop det ministerielle Eksportudvalg, som altid med Iver og Fornøjelse angribes af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og hans Partifæller, har haft Forhandlinger med det paa-gældende Reichsstelle i Berlin om en Prisforhøjelse. Dette Dokument er intet fortroligt Dokument, derfor tør jeg ogsaa citere det her.

„Fra dansk Side anførtes:

1. at Udgiftsniveaueet i dansk Landbrug er steget betydeligt, hvilket ikke mindst gælder Korn og Oliekager,
2. at Prisen for Kvæg er steget paa forskellige andre udenlandske Markeder,
3. at Priserne for Huder og Slagteaffald er steget overordentlig stærkt,
4. at Priserne for Heste er steget med 15 pCt., medens Prisen for Smør er relativt lav,

og at det derfor vil være nødvendigt at forhøje Priserne paa de danske Kreaturmarkeder ab 1. Marts.

Endvidere fremhævedes det, at Priserne for tyske Industrivarer til Danmark er steget langt stærkere end Priserne for danske Landbrugsprodukter til Tyskland.“

Jeg spørger: Har det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen noget at indvende mod denne Begrundelse for, at der skulde en større Prisstigning til, og mener han, at Importvarerne, der er sat som sidste Punkt, burde være opført andetsteds?

Aksel Larsen: Jeg finder, at den Diskussion, der føres her, er uhyre oplysende, selv om den ikke siger os noget egentlig nyt om det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens og hans Meningsfællers Stilling til danske Problemer, det være sig hans Meningsfæller her i Tinget, der nu er delt i forskellige Schatteringer, eller hans Meningsfæller uden for Tinget.

Saa længe vi har haft Lejlighed til at følge det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens og hans Meningsfællers Agitation i det danske Landbrug, har det været klart, at man havde et eneste Formaal: den hurtigst mulige Hidførelse af den grovest mulige og mest muligt landsødelæggende Inflation. Med alle mulige og umulige Metoder har man søgt at naa dette Maal. Man har opstillet forskellige konkrete Paroler, hvis Gennemførelse angivelig skulde gavne det danske Landbrug, men hvis Gennemførelse vilde have virket i Retning